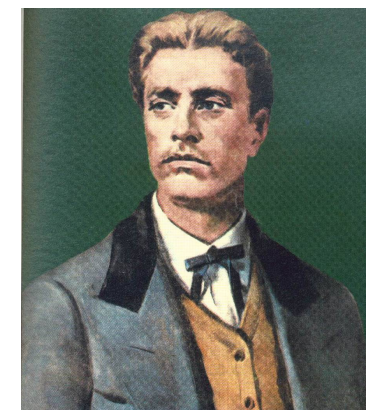

ВАСИЛ ЛЕВСКИ (1837-1873)

Апостола на свободата

*“Ако спечеля,
печеля за цял
народ, ако
загубя, губя
само мене си”*

Васил Иванов Кунчев – ЛЕВСКИ още приживе с целостта на личността и идеите си, с единството на думите и делата си печели признание, а след героичната си гибел става знаме на всичко чисто, демократично и

напредничаво в българското историческо развитие.

Вътрешната революционна организация, създадена и ръководена от Васил Левски, бележи връх в дълголетното освободително дело. Тя стои в основата на следващото развитие на българската национална революция – Априлското въстание и освобождението на България от османско владичество. Вътрешната революционна организация е постижение и за европейското национално-революционно и демократическо движение през XIX век.

Васил Левски е последователен революционер – демократ и борец за “свята и чиста република” и преди всичко за свобода – лична, национална, общочовешка. Той е борец за равноправието между народите, за политически и граждански права на етносите и малцинствата, за демократично устройство на обществото – българското, балканското, общочовешкото.

Васил Левски е феномен, нямащ равен на себе си в европейската история, Апостол на българската свобода и синоним на политическия и нравствения идеал на българина.

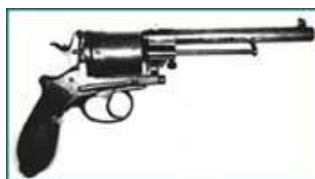
устав на БРЦК

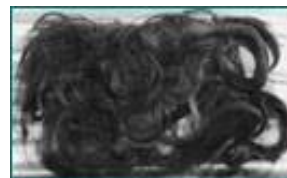
оригинална снимка на Левски

семеен албум

Револвер “Гасер” М1, използван от Левски при заклеването на революционните комитети. Намира се в Националния военноисторически музей.

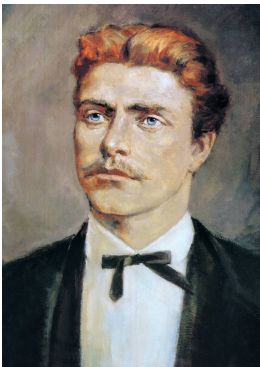
Косата на В. Левски. Част от нея се съхранява в мемориален комплекс “Всех Святых Болгарских” в

Сабята на Левски. Съхранява се в музея “Васил Левски” в Ловеч.

Дяконското кръстче на Левски, подарък от вуйчо му архимандрит х. Василий, донесено през 1861 г. от Божи гроб. Съхранява се в Националния военноисторически музей.

Васил Иванов Кунчев (Дякон Игнатий, Левски, Апостола) е роден на 6/18 юли 1837 г. в Карлово в занаятчийско семейство. На 14 години остава сирак и е принуден да се грижи за прехраната на семейството. По-късно става слуга на вуйчо си— хилендарския монах Василий. Известно време учи в карловското килийно

училище. С помощта на вуйчо си продължава образованието си в старозагорското класно училище. След завършване на втори клас се подстригва за дякон под името Игнатий.

През пролетта на 1862 г. се включва в Първата българска легия на Г. Раковски в Белград. Тук Васил Кунчев получава прозвището **Левски**. След разтурянето на легията учителства във Войнягово, Карловско, после в Еникьой—Добруджа. През 1867 г. става знаменосец в четата на П. Хитов. След това, в продължение на две години /1867—1868/ е във Втората българска легия на Г. Раковски.

Васил Левски пръв стига до извода, че без вътрешна организация е невъзможно всеобщо въстание. И започва своята апостолска дейност. От декември до февруари 1869 г. прави първата си обиколка из българските земи, която има познавателен характер. При втората обиколка, от началото на май до края на август 1869 г., той полага основите на Вътрешната революционна организация—създава тайни революционни комитети. Комитета в Ловеч обявява за Централен, наричайки го Привременно правителство.

Тежък удар върху революционната организация нанася Димитър Общи с обира на турската поща в Арабаконак /22 септември 1872 г./.

На 27 декември 1872 г. Левски е заловен от турската полиция в Кърчинското ханче. Пред съда в София той се държи мъжествено и не предава народното дело и своите сподвижници. Спокойно заявява: **“Сам съм, други няма!”** Присъдата—смърт чрез обесване—е изпълнена на **6/18 февруари 1873 г.**

Левски се изповядва пред отец Тодор Митов. Последните му думи са: **“Каквото съм направил, в полза народу е.”**

Покрусата, обзела всяко родолюбиво сърце след гибелта на Апостола, е изразена най-прочувствено и дълбоко в стихотворението на Христо Ботев

“ОБЕСВАНЕТО НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ”

*О, майко моя, родино мила,
защо тъй жално, тъй милно плачеш?
Гарване, и ти, птицо проклета,
на чий гроб там тъй грозно грачиш?*

*О, зная, зная—ти плачеш, майко,
затуй, че ти си черна робиня,
затуй, че твоят свещен глас, майко,
е глас без помощ, глас във пустиня.*

*Плачи! Там близо край град София
стърчи, аз видях, черно бесило
и твой един син, Българийо,
виси на него със страшна сила.*

МИСЛИ НА ЛЕВСКИ

- * *Гледай народната работа повече от всичко друго, повече от себе си да я уважаваш!*
- * *И ние сме хора и искаме да живеем човешки: да бъдем свободни с пълна свобода в земята ни.*
- * *Ще имаме едно знаме, на което ще пише “Свята и чиста република”.*
- * *Времето е в нас и ние сме във времето, то нас обръща и ние него обръщаме.*
- * *Ние не гоним турския народ, ни вярата му, а царя и неговите закони (с една дума—турското правителство).*

